

РЕШЕНИЕ

№ 23693

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1981** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Решение № 4445/08.12.2025 г., постановено по НАХД № 14356/2025 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 111 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № НП-104 от 05.09.2025г., издадено от Председателя на КЕВР, с което на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за извършено административно нарушение по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ.

В жалбата се оспорва извода на съда за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН, като счита, че извършеното нарушение е формално и с него се засягат обществени интереси и права, които гарантират правилното приложение на закона и подзаконовите нормативни актове – засегнати са обществени отношения, свързана с достъпа до мрежите на клиентите, която услуга е от обществен интерес по смисъла на пар. 1, т. 66б от ДР на ЗЕ, а разпоредбата на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ не изисква настъпване на вреда. Изтъква, че санкционираното дружество не е изпълнило задължението си да изпълни в срок решение на КЕВР, с което е осъществило състава на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ. Посочва, че в АУАН и НП ясно е описана фактическата обстановка, както и разпоредбите, които са нарушени, не е налице засегнато право на защита. Моли съда да отмени оспореното решение и да потвърди процесното НП.

В съдебно заседание касаторът - председателят на Комисията за енергийно и водно регулиране се

представлява от юрк. Б., която излага доводи за неправилност и необоснованост на решението на КЕВР. Иска от съда да отмени решението на СРС и да потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД представя отговор на касационната жалба, в която изразява становище за неоснователност на изложените от касатора доводи. Изтъква, че наказващият орган в НП изцяло е игнорирал обстоятелството, че в срока на поставените задължителни указания, дружеството е представило в Столична община, район „В.“ строителната документация за издаване на разрешение за строеж и не взето под внимание, че разрешението за строеж се издава от съответната община в седем дневен срок по смисъла на чл. 148, ал. 4 ЗУТ. Моли съда да потвърди оспореното съдебно решение.

В съдебно заседание се представлява от юрк. К., който изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

С Решение № Ж – 333 от 03.04.2025г. КЕВР е приела за основателна подадената жалба от М. Б. С. с вх. № Е-13-62-6 от 13.01.2025 г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и с т.1 от решението е дала на дружеството задължителни указания в едномесечен срок от получаване на решението да изпълни чл.10, ал.1 от Договор № ДПЕРМ [ЕГН] от 01.07.2020г., който касае проектиране и издаване на разрешение за строеж за изграждане на съоръженията за присъединяване на обект „жилищна сграда“, находяща се в [населено място], УПИ XVII – 1209, кв.1, вилна зона „С. – Д.“, 1 – ва част, 68134.1980.1209. Решението за строежа е следвало да бъде издадено на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ул. „Слънце“ № 2. Решение № Ж – 333 от 03.04.2025г. КЕВР не е било обжалвано и е влязло в законна сила.

Видно от известие за доставяне „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е получило посоченото решение на 08.04.2025г., с оглед на което срокът за изпълнение на задължителните указания по т.1 от него са били изтекли на 08.05.2025г.

Със Заявление за съгласуване и/или одобряване на инвестиционен проект ВП 55 от 17.04.2025 г., адресирано до Главен архитект на район „В.“, СО „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е помолило да бъде съгласуван, респ. одобрен инвестиционен проект за строеж: външно електрозахранване с кабели НН 1 KV на еднофамилна жилищна сграда в УПИ XVII – 1209. С последващо заявление от 30.05.2025 г. на жалбоподателя до Кмет на СО – район „В.“, ул.„Слънце“ № 2 са входирани допълнителни документи по предходното заявление.

С писмо от Столична община – район „В.“ до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е упоменато, че е налице издадено разрешение за строеж на благоустройствен обект № Б – 46/03.06.2025 г. от Главен инженер на СО, район „В.“. Въпросното разрешение касае процесния имот, по който не е изпълнено задължителното указания по т.1 от решението на КЕВР за проектиране и издаване на разрешение за строеж на обект „жилищна сграда“, находяща се в [населено място], УПИ XVII – 1209, кв.1, вилна зона „С. – Д.“, 1 – ва част, 68134.1980.1209.

От писмо с вх.№ Е – 13 – 62 – 6 от 24.06.2025г. и с вх. № Е-13-62 -6 от 23.07.2025г. е видно, че

към 08.05.2025 г. не е било издадено разрешение за строеж, както указва Решение № Ж-333 от 03.04.2025 г. на КЕВР, по т.1. Поради това жалбоподателят „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД не е изпълнило задължителните указания, дадени от КЕВР с посоченото решение. По случая бил съставен АУАН, по който било подадено възражение. Същото не било уважено и въз основа на акта било издадено обжалваното НП.

От правна страна районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – спазени са изискванията на чл. 42, т.5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, вмененото нарушение на чл. 215, ал. 4 ЗЕ е безспорно извършено и правилно е приложената санкционната разпоредба. За да отмени НП обаче, съдът е преценил, че за процесния случай следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото са налице смекчаващи обстоятелства, като е посочено, че изпълнението на задължителните указания по т. 1 от Решение № Ж-333 от 03.04.2025 г. на КЕВР е предпоставено от сложни нормативно предвидени процедури в ЗУТ и подзаконовите актове по неговото прилагане, чието провеждане зависи и от органите на местно самоуправление. При постановяване на решение, съдът е взел предвид обстоятелството, че санкционираното с НП дружество е подходило добросъвестно като е уведомило Столична община и е поискало съдействие от Главния архитект за процесния имот. Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В хода на съдебното производство районният съд е изискал от Столична община информацията относно датата на депозиране на заявление за издаване на разрешение за строеж № Б-45/03.06.2025 г., в отговор на което са представени релевантните писмени документи /л. 24-26 по делото/. Разпитан е и актосъставителя – М. Б. и са обсъдени писмените доказателства.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства. В случая на съдебен контрол подлежи преценката за „маловажност на случая“. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/.

Настоящият касационен състав изцяло споделя мотивите на районния съд за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл. 28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за тези на просто извършване /формални нарушения/. В процесния случай, както правилно е приел и СРС, налагането на административно наказание - имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за нарушение на чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката макар и в минималния предвиден в закона размер е прекомерно тежко и не отговаря на целите, заложили в чл. 12 ЗАНН. СРС е изложил множество доводи защо нарушението е маловажно като е анализирал

предприетите действия от страна на наказаното дружество в изпълнението на задължителните указания по т. 1 от Решение № Ж-333 от 03.04.2025 г. на КЕВР г. със срок на изпълнение до 08.05.2025 г., които се споделят изцяло от настоящата инстанция. По делото е установено, че със заявление от 17.04.2025 г. за съгласуване и/или одобряване на инвестиционен проект ВП 55 от 17.04.2025 г., адресирано до Главен архитект на район „В.“, СО „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е помолило да бъде съгласуван, респ. одобрен инвестиционен проект за строеж: външно електрозахранване с кабели НН 1 KV на еднофамилна жилищна сграда в УПИ XVII – 1209. Според разпоредбата на чл. 148, ал. 4 то ЗУТ срокът за издаване на разрешение е 7 дни. В тази връзка правилно въззивният съд е приел, че наказващият орган напълно е игнорирал факта, че изпълнението на задължителните указания по т. 1 от Решение № Ж-333 от 03.04.2025г. на КЕВР е предпоставено от сложни нормативно предвидени процедури в ЗУТ и подзаконовите актове по неговото прилагане, чието провеждане зависи и от органите на местно самоуправление. Действително „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е имал процесуалната възможност да оспори решението на КЕВР с оглед дадените кратки срокове за изпълнение на указанията, но също така е видно, че дружеството е положило максимални усилия указанията да бъдат изпълнени в срок, като същото е изпълнено към датата да на постановяване на процесното НП. Във връзка с посоченото настоящият касационен състав, счита, че правилно от СРС са отчетени процедурните нормативни изисквания, които трябва да се изпълнят, свързаните с тях срокове и обвързаността с други органи.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

В същото време, поради пропуск на районния съд при отмяна на НП поради маловажност да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай ще му бъде наложено наказание, това трябва да се извърши от касационната инстанция в съответствие с разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, предл. 2 от ЗАНН, във връзка с ал. 4 на същия член.

При този изход на спора, на осн. чл. 63д, ал.1 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 150 лв. съобразно чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г., сумата, следва да бъде изчислена и присъдена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 76.69 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4445/08.12.2025 г., постановено по НАХД № 14356/2025 г. на Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 111 състав.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] сумата от 76.69 евро (седемдесет и шест евро и шестдесет и

девет евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: